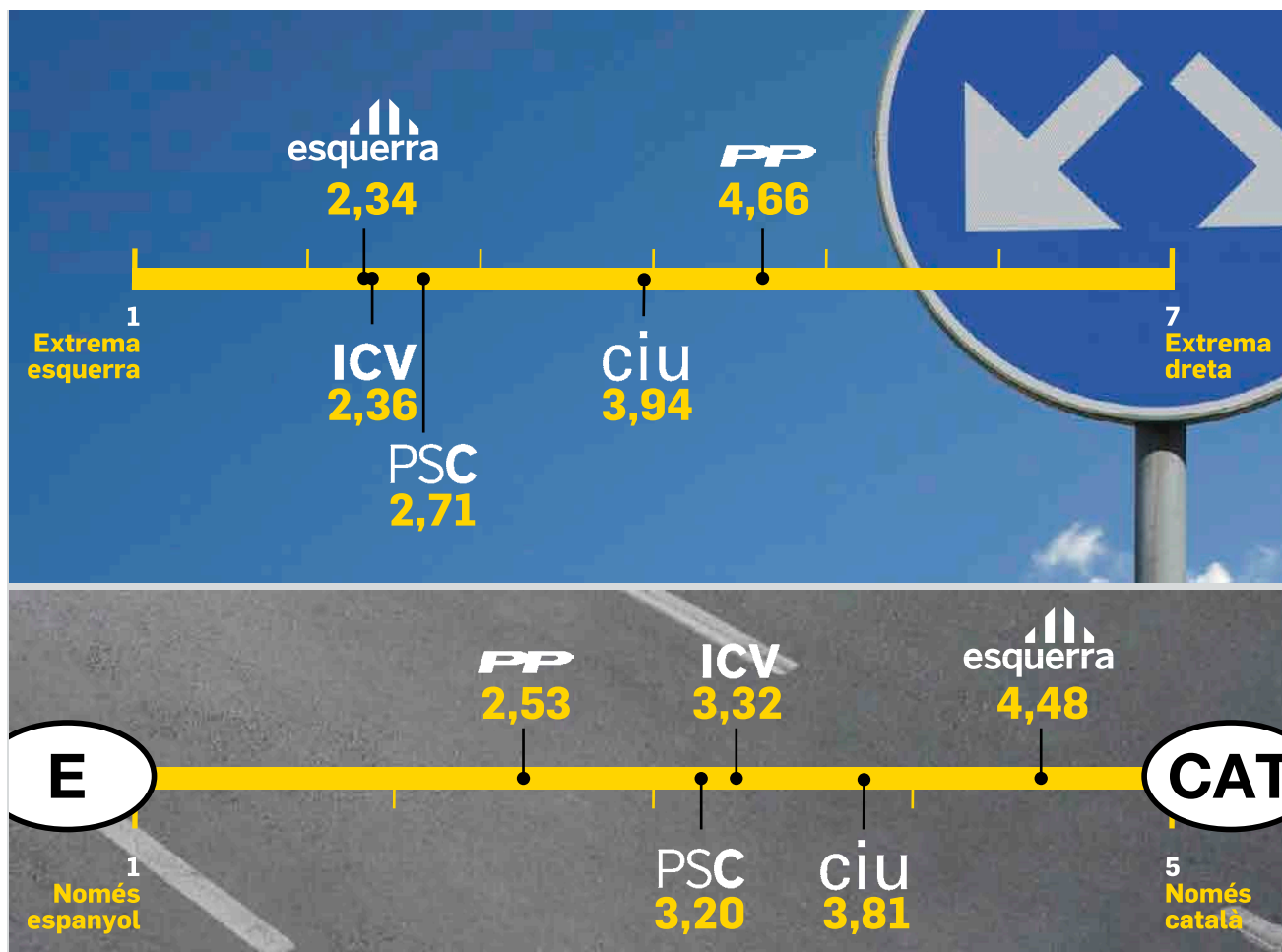

ON ÉS CADASCÚ?

Identificació dels votants dels partits polítics

Posició ideològica i identificació nacional dels votants de cada partit. Font: «El comportament electoral dual a Catalunya», Clara Riba. *Eines per a l'esquerra nacional*, número 5, Fundació Josep Irla.

El context

El número 5 de la revista *Eines per a l'esquerra nacional* va publicar tot un seguit de dades sobre la posició ideològica i identificació nacional dels votants dels cinc partits grans del Parlament de Catalunya, en un article de Clara Riba.

L'ubicació dels partits en aquests eixos ideològics té diferents maneres d'avaluar-se, sigui en funció de la seva declaració ideològica, de la seva praxi, o de manera molt més fidedigna, per la posició subjectiva que consideren els seus votants. Així, Esquerra és el partit que està considerat més a l'esquerra de l'eix, amb un 2,34, molt a prop d'ICV, que els seus votants la col·loquen al 2,36. Pel que fa a l'eix nacional, els votants republicans consideren que és al punt 4,48 sobre 5 (només català). Al pol oposat s'hi troba el PP, i CiU, ICV i el PSC s'ubiquen al centre en l'eix nacional (el PSC tendint més cap al PP i CiU més cap a Esquerra).

LA DIFERÈNCIA ENTRE OPINIÓ PUBLICADA I OPINIÓ PÚBLICA

Oh, sorpresa!

JOSEP VALL és director de la Fundació Josep Irla

L'Hospitalet, 1965

Llicenciat en Ciències Geològiques per la UAB. Militant d'Esquerra des del 1987. Ha estat secretari d'Imatge i Comunicació i vicesecretari general de Coordinació Interna i Acció Electoral d'Esquerra.

Opinió publicada i opinió pública, malgrat la similitud lèxica són dos conceptes radicalment diferents.

Durant gairebé 30 anys l'opinió publicada al Principat, la fixada pel gruix d'opïnadors als mitjans de comunicació, ha afirmat que Esquerra no era d'esquerres. Per la immensa majoria d'opïnadors Esquerra, en no ser de tradició marxista, tenia un pecat original, era el que despectivament anomenaven «esquerra burgesa» i consideraven que era, a tot estirar, un partit de centre.

Esquerra però, era i és un partit socialdemòcrata *avant la lettre*. Perquè allò que la socialdemocràcia defensa des de la seva refundació el

«Opinió publicada i opinió pública, malgrat la similitud lèxica són dos conceptes radicalment diferents»

1951 a Frankfurt: una democràcia liberal amb una economia social de mercat, era el que defensava Esquerra des de la seva fundació el 1931. Una Esquerra, la de Macià i Companys, que mai es va deixar enllernar per dictadures del proletariat ni per nacionalitzacions dels mitjans de

producció. Que sempre va defensar el sufragi universal i el gradualisme reformista per arribar als majors nivells de justícia social i benestar.

L'opinió pública, l'estudiada científicament mitjançant mètodes democròpics, però, s'encarrega de posar les coses al seu lloc. Des del juny del 2005 el Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya realitza trimestralment el Baròmetre d'Opinió Pública. I els resultats són sistemàticament els mateixos: Esquerra és percebuda per la ciutadania com la força nacionalment més catalana (cap novetat) i ideològicament més d'esquerres. Oh, sorpresa!